

Harper

Tohle fotit bylo hodně fun! Monča to rozjela a zpívala stejně jako Mei děsně falešně. Bylo to strašný, ale aspoň nemusela Terka ty ksichty moc hrát :)

Seznámit se s Liamem?

Ano, prosím!

Pojďme kamkoli, kde bude víc lidí, kteří mě zachrání před společným mlčením s Mei po zbytek večera. Ještě pět minut trapného ticha a vrátila bych se dělat křena tátovi a Michelle. Už jsem plánovala, že si nenápadně sednu mezi ně, **jako to udělal Ron Harrymu s Ginny o Vánocích v Princích dvojí krve.**

Harry Potter!

Sušenku? :)

Možná by Mei udělaly radost potterovské Vánoce. Mělo nás to s tátou napadnout dřív, pomyslela jsem si, ale pak jsem se zarazila. Od kdy se já starám o to, jaké má Mei Vánoce? Tak daleko zatím nejsme. Ale třeba jednou budeme, kvůli Travisovi, kvůli našim a možná i kvůli mně.

„Počkej, vezmu s sebou svou perníkovou chaloupku, ať tam nejdu s prázdnou,“ zastavila jsem Mei, která mě po

seznámení s právě příchozí Liamovou mámou hnala ze dveří. Stačila jsem s ní prohodit sotva pár slov, jen dobrý den, ahoj a pochválila mi svetr. Alespoň někdo!

„Vypadá to jako vánoční doupě mozkomora,“ dobírala si mě Mei.

Aneb jak zmíxovat badass holku a vánočního maniaka :)

„Tak jsem to trochu přehnala s tou černou pendrekovou polevou, no,“ bránila jsem se. „Mě zdobení sice baví, ale to neznám, že mi to jde. Na to je u nás doma expertem táta, ten jednou udělal obří perníkové panství Wednesday Addamsové.“ Otevřela jsem galerii v mobilu a scrollovala stovkami fotek do minulé zimy. Když jsem pak Mei ukázala tátův výtvor, dle očekávání jí spadla brada.

„To musíš ukázat Travisovi, bude ho chtít trumfnout,“ smála se, zatímco klepala na modré dveře Liamova domu. Ta barva mi zvedla náladu.

Otevřela nám malá holka navlečená ve vánočním svetru s Olafem. Tipovala jsem jí **něco mezi narozením a pubertou** (tohle já vůbec neumím odhadovat).

Já taky neumím odhadovat věk.

„Mei je tadýýýý,“ zakřičela na někoho přes rameno. „A přivedla... kamarádku?“ Změřila si mě od hlavy k patě a pak očima uhnula k Mei, aby se ujistila, že není má rukojmí nebo tak něco.

„Dáš si?“ nabídla jsem jí své perníkové doupě. Navzdory tomu, že jsem se snažila o útulný domeček vánočního skřítka s lehkou zálibou v goth stylu, Mei to popsala správně: bylo to doupě.

Přistoupila o krůček blíž, aby viděla, co jí nabízím, a pak se zase podívala na Mei, která ji ujistila, že je to bezpečné a může si vzít.

„Jen to sněz, Chrissy, ať se na to už nemusíme dívat,“ vyzvala ji.

Věnovala jsem Mei tak procítěné **bombastické boční oko**, jaké se mi už dlouho nepodařilo (tenhle trend je sice už dávno pasé, ale můžu já za to, že se mi hodí na prakticky každý den mého života?).

Ony trendy brzy umírají, ale doufám, že tenhle bude evergreen, protože miluju :)